

ängar. Och så hugg di dom. Så var där gamle Lindström (Lundkvist?). Han var dragon, han bodde där nere där nu Fritz har bott, ja där nu Alfred Persson bodde. Där bodde han. Di skulle hjälpa farfar att hösta. Så var där en holmejda som di stack upp höet på och så bar di det på bår di läste på. Så blev där ett fasligt gille efter. Lundkvist han var klädd i långt skägg och så bjöd farfar på cigarr, det var väl en tvåöres havanna antagligen. Gubben var ju full och Lindström satte fyr på skägget på gubben. Han blev svart som en sotare och hela skägget gick. Jaa.

Så ska du få höra. Det var det året far dog, på vintern.

Band 7

/Hans: Hur gjorde ni, sköt ni gäddor och sånt där förr?/ Jösses ja. Det var grevens hobby. /Hans: Med greven menar morfar alltså den förre greven?/ Ja. /Hans: Vad hette han egentligen? Corfitz?/ Corfitz ja. Så när gäddan lekte så fick man stå och vänta på dom så dom rörde sej, så gick det. Så fick man gå så försiktigt ut. Och man fick aldrig gå för dom bet ju mest i solsken. Och så fick man gå så man hade skuggan framför dom. Och så hade jag byggt ett utsiktstorn till greven nere vid Munkaviken. Så där satt han och passa den sidan. Och så gick jag vid Borrassidan. Och så när han då fick syn på några gäddor så gick han i. Börja vi halv ett och så klockan tre så körde han hem. En gång sköt han tjugotre gäddor på tre kvart. Och han tog aldrig mer än en gädda, så jag fick allt det andra. Jag dela ut gäddor på kors och på tvärs. Och han skulle bara ha en gädda på fyra kilo varje gång. /Hans: Det var gott om gäddor då?/ Ja det var där. Den största gäddan jag har skjutit den vägde nåt över tolv kilo. Och den kunde

jag ju inte ha själv utan jag gick upp och gav na till en arrendator som
..... Och den han tog tre mål till sina drängar på den.

Så en gång kom greve Hamilton för han blev ju alltid våt när han kom till
Böringe, kom alltid i sänk. Så skulle vi gå ner och på eftermiddan.
Så när vi gick ut så sa greve Hamilton till mig för att jag skulle hjälpa han till
rätta, så sa han: Ja jag har aldrig mer än ett skott i bössan när jag skjuter gäddor.
– Jo det får greven ha, sa jag, för vänder gäddan opp och vänder sidan i vädret så
ska greven skjuta det andra skottet går hon igen. Då har man skjutit
bom. – behöva. Ja så gick vi ut. Så stod greven överst, så stod Ragnar
Hamilton längre nere emot ån och jag stod Så var där en stor gäddelek,
rätt långt ifrån land. Och han hade lånat mina gummistövlar, di gick ända upp
till skrevet. Pang! Gäddan for rätt emot han. Och han skulle
skjuta men han hade bössepipan nere i vattnet så jag skrek: Skjut inte för greven
spränger bössan! Och så trilla han! Odh så fick han fatt i gapet på gäddan och
han fick ju Kom han upp igen och så gäddan hon
for upp på land. Vägde nio kilo! Och våt som kråka var han! O jösses koss! Jag
måtte upp till gården med gäddan, den skulle vägas. Den vägde något över nio
kilo. Och greven brukade alltid gå hem klockan tre men han blev ståendes där
till klockan fem. Och greve Hamilton han frös så han var blå om näsan
som en kråka. När vi då kom hem så skulle han dra stövlarna av sej i
stövelknekten men det gick inte. Nu knäppte han stövlarna i byxeknapparna med
stropp men sa han: Du får hjälpa mig att få dom av! — Ja om greven sätter sej
med ändan på mej tätt emellan benen så ska jag dra. Och jag drog det
värsta jag orka och rätt vad det var så byxeknappar Så
sa jag: Greven hade ju inte knäppt upp stropparna! – Nä det har jag min själ inte
gjort, sa han. Och våt som en kråka, han var inte klädd. Han
hade ju smoking med sej så han bytte till middan. Och jag fick två kronor till
dricks. Ja det var tider det! Och det vara då från mitten av mars och till mitten av

april, så gick vi ut varenda eftermiddag jag och greven. Och sen när han hade gått hem sen gick jag och sköt gäddor privat.

.... gamle kung Gustav, då var han ju bara kronprins, han gav till Börringe första året 1897, 96 kom han hit första gången. Sen var han där först på andjakten, juni. Och så var han där nere. Så jaga han en dag i Yddingesjön och en dag i Fjällfotasjö och en dag i Börringesjön. Och sen kom han opp..... då kom han ner i september. Och sen kom han ner till och skulle skjuta rådjur. Vi körde ju med häst och vagn och så sköt han med kula. Han var mycket bra med kula en tid, men sen blev ju gubben gammal och då var han inte så noga på vad han sköt. Sen kom han då ner på höstjakterna, på fasanjakten. Så var han två dar på Börringe och så var han två dar på Skabersjö och sedan var han på de andra herrgårdarna så gubbarna var ju rent försöpna med sej. Jag aldrig mer än en gång och han sprang hem före herrarna. Då tog han ett halvt glas brännevin som han spädde på med Ramlösa. Annars smaka han aldrig sprit. Men så kunde gubbarna göra skäl för sej, det var ju

/Hans: Det var han som röka sådana här .../ Han hade ju laddare till sej. Och där var min kusins pojke, Bengt, han var väl en femton år, han skulle ladda till han. Och när det då blev middag och man skulle äta lunch så var pågen rent röd i hela synen. Så sa di: Hur i jösse namn ser du ut, påg? Jo var gång han tänder en cigarett så bjuder han på mej med, Kommer han med sin tändare och så ska han ju röka. Och så var det nån särskilda cigaretter han röka med sitt monogram på. – Nu ska du säga till honom när han kommer med sin cigarett, så ska du säga till honom: Nej tack, Ers Majestät, jag rökar inte, jag tåler inte att röka så mycket. Så går du fri. Och det blev pågen. Annars hade han vatt död innan kvällen.

Så var tyske kejsaren där på jakt. Och där var ju en sabla massa där var. Där var, ja kung Gustav var ju inte kung, han var med där. Och så var där en som hette med. Och så var där en general som hette Pritzenwitz (?). Och far han hade sin uniform på sej. Så skulle gubben rida.

..... en fjorton dar tre
veckor och tittat efter bockarna gick. Och så jagade vi
rådjuren ut på bestämd tid. Och tolv bockar där på
Böringe..... Kom middan sa han vi skulle äta lunch
där. Där var så fint. Inga damer fick vara närvarande mer än grevinnan. Och det
var denne grevens farfar som var där då. Och så fick damerna, di fick stå i
flygelbyggnaden och tjänstepersonalen och titta på när kejsaren och hans följe di
kom. Di fick inte vara med och äta, så fint var det. Och så var där en stor
flaggstång nere vid sjön med svenska flaggan och så på balkongen där vajade
tyska och svenska flaggor. Och den där tyske kejsaren, det var bara en liten liten
karl. Hans vänstra hand den var inte större än en barnhand, bara en helt liten
hand. Så var han klädd i grå uniform med gröna oppslag på. Och kejsarens
hatt det var en särskild hatt som di hade. Och så där var
en civiljägare med. Så åkte di till greve Thott
Och så var jag ju uppe och serverade desse här herrarna med. Och sen efter vi
hade ätit lunch, di hade kyckling, herregud jag trodde inte folk var så fåneda.
Betjäningen höll på att slåss om kyllingabenen som han hade tuggat på! Och när
då jakten var över skjutit ett rådjur. Men det var ju inte så
noga vad den han sköt. Så var där middag på Skabersjö. Så skulle ju greven och
grevinnan dit. Och far och hans kumpaner, betjänarna ifrån Böringe och
skomakare Möller, di var ju på fest på Norra Lindved. Och jag glömmmer aldrig
far han kom hem, han var full som en alika. – Ja, sa far, dra stövlarna av mej!
Och riddaren av kommendörorden! Så kom ju gubben i säng. Så skulle di till
Bökeberg Far fick ju guldmedalj stor som en femtioöring. Jägarna och
betjänarna och kusken di fick guldmedalj men di andre di fick silvermedalj.
Jägare Mårtensson han tog in sin medalj till Malmö till en juvelerare som skulle
värdera han. Vet du vad han var värd? /Hans: En krona?/ Nä han var värd tolv
riksdaler, det var förgylld mässing! Så Men så
fick ju far, han fick ju kungens guldmedalj.

Jo så en gång, när di prata med kungen så skulle di lyfta på hatten om han fråga om nåt. Så hade di tagit ett drev som di kalla för (*Här verkar det vara något fel på bandet!!! Handlar mest om tyske grevens besök, se ovan. Upprepas gång på gång tills bandet tar slut!*)